

Grunder

Det överklagade beslutet är felaktigt av huvudsakligen fyra skäl. Överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att

- inte finna att reklam och säljerbjudanden från hotellet, med kringtjänster, närmare bestämt sådana i klasserna 38, 39, 41, 43 och 44, riktade till EU-konsumenter utgjorde verkligt bruk av EU-varumärket under omständigheter där de tjänsterna tillhandahölls i Förenta staterna,
- inte finna att reklam och marknadsföring av de relevanta tjänsterna räckte för att styrka verkligt bruk för de tjänsterna,
- inte finna att reklam för öppnandet av hotellet i London var relevant, och
- inte lämna någon, eller i vart fall bristfällig, motivering för sina slutsatser.

Talan väckt den 23 december 2020 – Ryanair mot kommissionen

(Mål T-769/20)

(2021/C 62/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ombud: advokaterna E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating och I. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2020) 5616 final av den 11 augusti 2020 om statligt stöd SA.57586 (2020/N) – Estland COVID-19: Rekapitalisering av och subventionerat räntelån till Nordica, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Europeiska kommissionen gjorde en felaktig tillämpning av artikel 107.3 b FEUF och kommissionens tillfälliga ram för statliga stödåtgärder till förmån för ekonomin under det rådande covid-19-utbrottet genom att finna att stödet var avsett att avhjälpa en allvarlig störning i Estlands ekonomi, att Nordica är stödberättigat och att villkoren avseende snedvridning av konkurrensen, statens utträde och omstrukturering var uppfyllda, samt genom att åsidosätta sin skyldighet att väga de gynnsamma verkningarna av stödet mot den negativa påverkan på handeln och behovet av att upprätthålla en icke snedvriden konkurrens (det så kallade avvägningstestet).
2. Andra grunden: Europeiska kommissionen åsidosatte vissa bestämmelser i FEUF och de allmänna unionsrättsliga principerna om förbud mot diskriminering, frihet att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet, vilka har legat till grund för liberaliseringen av flygtransport i EU sedan slutet på 1980-talet.

3. Tredje grunden: Europeiska kommissionen underlät att inleda ett formellt granskningsförfarande trots att det förelåg allvarliga svårigheter, och åsidosatte sökandenas processuella rättigheter.
4. Fjärde grunden: Europeiska kommissionen åsidosatte sin motiveringskyldighet.

Talan väckt den 29 december 2020 – KS och KD mot rådet m.fl.

(Mål T-771/20)

(2021/C 62/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: KS och KD (ombud: F. Randolph, QC and J. Stojisavljevic-Savic, Solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förplikta svarandena att enligt artikel 340 andra stycket FEUF solidariskt betala ersättning (inklusive ränta för en period och med en räntesats som tribunalen finner lämplig) till sökandena för den skada de har lidit till följd av svarandenas ansvar för kränkningar av deras grundläggande mänskliga rättigheter, i förevarande fall de rättigheter som följer av artiklarna 2, 3, 6, 8 och 23 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (¹) och av artiklarna 2, 4 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan) vad gäller den första sökanden, och artiklarna 2, 3, 6 och 13 i Europakonventionen och av artiklarna 2, 4 och 47 i stadgan vad gäller den andra sökanden, och
- förplikta svarandena att ersätta sökandenas rättegångskostnader enligt artikel 134 i tribunalens rättegångsregler, varvid det för tydlighetens skull preciseras att dessa kostnader inte är begränsade till den rättshjälp som tribunalen beviljade genom beslut av den 20 november 2020 utan även ska innefatta kostnader för förfarandet vid granskningspanelen för människorättsfrågor.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar ersättning enligt andra stycket i artikel 340 FEUF för den skada de anser sig ha lidit för svarandenas påstådda kränkning av sökandenas grundläggande mänskliga rättigheter, särskilt enligt artiklarna 2 (den processuella delen), 3, 6.1 i Europakonventionen och de motsvarande artiklarna 2, 4 och 47 i stadgan.

Talan avser omständigheter som inträffat efter den 8 december 2008 då ansvaret för polisiära och rättsliga frågor övergick från Förenta nationernas övergångsförvaltning i Kosovo (Unmik) till Europeiska unionen, varvid Eulex övertog full operativ kontroll på rättsstatsområdet efter antagandet av rådets gemensamma åtgärd 2008/124/Gusp (²) av den [4] februari 2008. Enligt den gemensamma åtgärden gavs Eulex det verkställande uppdraget att säkerställa att fall av krigsförbrytelser, interetnisk brottslighet samt andra grova brott ”utreds, lagförs, döms och verkställs korrekt”.

Sökandena åberopar

- svarandenas fortgående överträdelse av artiklarna 2 och 3 (de processuella delarna) i Europakonventionen för deras underlåtenhet att vidta åtgärder efter att senast den 29 april 2016 ha underrättats om att granskningspanelen för människorättsfrågor hade konstaterat att Eulex åsidosatte artiklarna 2 och 3 i Europakonventionen vid fullgörandet av dess uppdrag,